

Den usynlige fjende

Der var engang en ung kvinde, som hele tiden følte sig forfulgt af noget, som hun ikke vidste helt hvad var, så hun løb og løb af sted. Hun var bange for både at se det, der var bag hende og det der var foran, så hun turde ikke stoppe. Hun måtte først finde det mod, der skulle til. Hun løb og løb uden at kunne se, hun tænkte, at hvis hun løb langt nok, ville hun pludselig komme ud i lyset, og så ville hun finde modet.

Skoven

En dag kom hun til en skov, med en masse høje og smukke træer og mens hun løb af sted over stok og sten, hviskede træerne til hende: **"Du har modet inde i dig selv. - Du behøver ikke løbe. - Du har modet inde i dig selv"**. Men ak hun havde så travlt med at løbe, at hun ikke hørte det.

Hun opdage et lille vandløb, som hun fulgte, et pejlemærke i mørket, Vandet hviskede til hende: **"Ha' tillid til dig selv og andre. - Giv dig tid og du vil se. - Ha' tillid til dig selv og andre"**. Hun hørte det ikke, hun løb bare videre.

Da gik vandet over sine breder og blev til en flod, der var så voldsom, at den trak hende med ud på midten. Vandet tog form af et væsen, og rev og sled i hende, hun kæmpede og kæmpede, men hver gang hun var lige ved at nå ind til kanten, blev hun trukket ud igen. Pludselig forsvandt vandvæsenet lige så hurtigt som det var kommet. Hun klatrede udmattet op.

Vinden hviskede: **"Giv aldrig op. Du kan klare, hvad som helst. Giv aldrig op"**. Hun hørte det ikke hun løb bare videre.

Stormen

Da blæste det op til storm og stormen blæste og blæste og tog form af et væsen, som blæste hende tilbage, hver gang hun løb fremad. Hun kæmpede sig igennem, alt hvad hun havde lært og alligevel blev hun blæst tilbage, hver gang.

Hun søgte tilflugt inde i en grotte. Stenene i grotten hviskede til hende: **"Når noget ikke virker, så gør noget andet. - Når noget ikke virker, så gør noget andet"**. Hun hørte det ikke og bedst som hun troede sig sikker, blev hun overfaldet af et tredje væsen, og igen måtte hun forsvare sig, alt hvad hun havde lært.

Til sidst da hun var fuldstændig udmattet af at slås og kæmpe og var ved at give fuldstændig op, forsvandt væsenet pludselig lige så hurtigt, som det var kommet. Et øjeblik følte hun en dyb fred, men hun gav sig ikke tid til at nyde det, hun måtte op og videre.

Udenfor måtte hun atter kæmpe med blæsten, men nu var hun blevet vred, nu var det for meget, Stop skreg hun, mens hun stod fast på sine ben, og holdt begge håndflader op foran sig.

Det vise væsen

Da lagde blæsten sig lige så pludseligt, som den var opstået og foran hende stod, et lille bitte vist væsen som spurgte hende: "Hvorfor har du så travlt."

Hun følte sig pludselig helt tryk og hun svarede: "Jeg bliver forfulgt af noget jeg ikke kan se, så jeg må flygte for at undgå det."

Det vise væsen spurgte: "Hvor længe har du flygtet?"

"Hele mit liv?" svarede hun.

"Du må være træet", sagde det vise væsen. "Har du nogensinde prøvet, at gøre noget andet end at flygte?"

Næ, det havde hun da ikke.

"Hvor kommer du fra og hvem er du?", spurgte hun.

"Jeg kommer fra et sted langt inde i dig og jeg er dit vise væsen".

"Prøv at lytte", sagde det vise væsen. "Lytte?" sagde hun. "Jeg kan kun hører træerne, der suser i vinden, og vandet, der bruser i floden, samt stenene, der rasler på jorden."

"Ja, det er rigtigt", sagde det vise væsen, "men hvis du er helt stille inden i, så kan du høre det de synger!"

"Hvordan skal jeg bære mig ad med at blive stille inden i?" spurgte hun.

Du skal trække vejret stille og roligt, langsomt helt ned i maven og langsomt ud igen, langsomt helt ned i maven og langsomt ud igen, lige ind til du bliver helt stille inden i!"

Stilhed

Der var stille i temmelig lang tid mens hun koncentrerede sig om sit åndedræt. Pludselig kunne hun høre træerne synge: **"Du har modet inde i dig selv. - Du behøver ikke løbe. - Du har modet inde i dig selv"**.

Vinden sang: **"Giv aldrig op. - Du kan klare hvad som helst. - Giv aldrig op"**.

Vandet sang: **"Ha' tillid til dig selv og andre. - Giv dig tid og du vil se. - Ha' tillid til dig selv og andre"**.

Stenene sang: **"Når noget ikke virker, så gør noget andet. - Når noget ikke virker, så gør noget andet"**.

"Kom med hen til vandet, så vil jeg vise dig, hvad du kæmpede mod og flygtede fra", sagde det vise væsen.

Da hun så ned i vandet kunne hun kun se sit eget spejlbillede. "Jamen jeg kan jo kun se mig selv", sagde hun.

"Ja netop", sagde det vise væsen. **"Din største fjende var dig selv"**.

(FlexBiz Partner)

Danshøjvej 52 B, DK-2500 Valby

Copyright © Flexible Business Group, 2013-2026.

Kilde-URL: <https://temp.nlpfocus.dk/den-usynlige-fjende>